

Sygn. akt I ACa 323/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Małgorzata Wołczańska
Sędziowie :	SA Elżbieta Karpeta (spr.) SO del. Tomasz Tatarczyk
Protokolant :	Katarzyna Noras

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2018 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko T. B.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 28 listopada 2017 r., sygn. akt I C 536/17

oddala apelację.

SSO del. Tomasz Tatarczyk SSA Małgorzata Wołczańska SSA Elżbieta Karpeta

Sygn. akt I ACa 323/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Katowicach uwzględnił w całości powództwo (...) Banku Spółki Akcyjnej w W. i zasądził od pozwanej T. B. na rzecz powoda 99 071,88 zł, koszty procesu w wysokości 6 656 zł i nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 3 715 zł.

Sąd Okręgowy poczynił następujące ustalenia.

W dniu 17 marca 2014r. powodowy Bank udzielił pozwanej oraz B. B. kredytu konsolidacyjnego w wysokości 107 645,26 zł .W trakcie trwania umowy doszło do powstania zadłużenia w spłacie kredytu. W dniu 28 lutego 2016r.

Bank wysłał do pozwanej warunkowe wypowiedzenie umowy o kredyt. Pismo to wysłane zostało na adres wskazany w umowie (B. ul. (...)) i odebrane przez męża pozwanej B. B..

Powód wystawił wyciąg z ksiąg banku w dniu 2 lutego 2017r., w którym wskazał wymagalne zadłużenie z tytułu umowy pożyczki z dnia 17 marca 2014r. Na zadłużenie składa się niespłacony kapitał 92 504,58 zł, odsetki umowne 3 793,27 zł odsetki od zobowiązania przeterminowanego 2 565,05 zł., opłaty umowne 209 zł.

W dniu 14 listopada 2016r. bank wezwał pozwaną do zapłaty wymagalnego zadłużenia z tytułu zawartej umowy w wysokości 97 048 ,04 zł. Pismo zostało odebrane przez męża pozwanej 18 listopada 2016r.

Na wskazany przez powoda adres z umowy Sąd Rejonowy (...) w L. doręczył pozwanej w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Pozwana wysyłając sprzeciw od nakazu zapłaty do Sądu Rejonowego Lublin Zachód wskazała swój adres R. Luksemburg w B. . Korespondencję do tutejszego Sądu Okręgowego również nadała z adresu w B., ul. (...).

Pozwana przedstawiła pismo skierowane do A. Bank w W. z 26 listopada 2015r. z dowodem nadania listem poleconym na okoliczność, iż wskazała adres do korespondencji w B. ul. (...).

Na wezwanie Sądu nie udokumentowała, że pismo to do powoda dotarło. Powołała się , że przesyłka nie została zwrócona.

Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie pozwu jest zasadne.

Przytoczył brzmienie art. 69. prawa bankowego zgodnie stanowiącym, iż przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Bank w którym pozwana zaciągała zobowiązanie zgodnie z treścią umowy wobec niewywiązania się z jej postanowień przez pozwaną wypowiedział umowę, bowiem art. 75 w związku z art.75 c punkt 6 prawa bankowego stanowi , że w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu.

Powód wskazywał następnie na bankowy tytuł egzekucyjny z którego wynikała wysokość zadłużenia i co się na zadłużenie składało. W bankowym tytule egzekucyjnym wskazano łączną kwotę zadłużenia na dzień jego wystawienia, a nadto podano poszczególne składniki tej kwoty, ich wysokość i sposób obliczenia odsetek. Nie wykazano wadliwego wyliczenia.

Wyciąg z ksiąg bankowych nie jest dokumentem urzędowym, ma jednak moc dowodową w postępowaniu cywilnym. Jest bowiem dokumentem prywatnym w rozumieniu przepisów postępowania cywilnego i podlega ocenie zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. Dokument ten w niniejszej sprawie odpowiadał wymogom prawa bankowego, jak również nie budził żadnych wątpliwości. Powód na poparcie swych twierdzeń przedstawił historię rachunku bankowego pozwanej.

W niniejszym postępowaniu pozwana nie podnosiła, iż cały kredyt został spłacony. Sąd uznał, iż wypowiedzenie umowy kredytu nastąpiło pismem z dnia 29.08.2016 r.

Zdaniem Sądu Okręgowego pozwana nie wykazała, iż pismo o zmianie adresu do korespondencji do powodowego Banku dotarło , nadto korespondencję kierowaną na adres z umowy, bez zastrzeżeń odbierał mąż współkredytobiorca . Dotarł do pozwanej nakaz zapłaty z SR (...) w L. . Pozwana sama do dwóch sądów już po wniesieniu pozwu posługiwała się adresem przy ul (...) w B.. Z tych przyczyn uznając powództwo za wykazane Sąd Okręgowy uwzględnił je w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 kpc , art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Biorąc pod uwagę , iż opłata sądowa wynosiła 4954 złote, a uiszczona została przez powoda jedynie w zakresie 1239 zł. Resztę to jest kwotę 3 715 należało pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku wniosła pozwana domagając się jego zmiany przez oddalenie powództwa ewentualnie wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Zarzucała błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że powód wykazał zasadność oraz wymagalność roszczenia, w sytuacji gdy z dowodów przedłożonych w sprawie wynikało, że powód nie wypowiedział skutecznie umowy kredytu bowiem pismo wypowiadające umowę powód wysłał na niewłaściwy adres. Podnosiła apelująca, że powód nie zaprzeczył, że otrzymał pismo pozwanej informujące o adresie do korespondencji. Zarzucała nadto pozwana naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. polegające na odniesieniu się do dowodów, których żadna ze stron nie powoływała. Powołał się natomiast Sąd Okręgowy na nieistniejący bankowy tytuł egzekucyjny i nie odniósł się do zarzutu bezskuteczności wypowiedzenia umowy kredytu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja była bezzasadna.

Podniesiony w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych należy rozważyć w świetle stanowiska pozwanej zajętego w odpowiedzi na pozew i konsekwentnie prezentowanego w toku postępowania, a następnie apelacji. Pozwana bowiem twierdziła, że powód nie wypowiedział skutecznie łączącej strony umowy kredytu, skoro nie wezwał pozwanej do spłaty zaległych rat i nie wysłał jej wypowiedzenia umowy na wskazany przez nią adres dla doręczeń. Według pozwanej punktem wyjścia dla stwierdzenia zasadności, wysokości i wymagalności roszczenia powoda jest moment skutecznego złożenia przez powoda oświadczenia o wypowiedzeniu kredytu. Podkreślić przy tym należy, że pozwana nie przeczy faktowi powstania zaległości w spłacie kredytu, która to zaległość stała się podstawą skierowania do pozwanej wezwania do zapłaty, które przyjęło postać pisma zatytułowanego „Warunkowe wypowiedzenie..”. Pozwana podnosi, że kierowane do niej pisma w sprawie wypowiedzenia umowy, adresowane były niewłaściwie bowiem pozwana w listopadzie 2015r. zgłosiła powodowemu Bankowi adres dla doręczeń (B. ul. (...)). W tym miejscu wskazać należy, że Sąd Okręgowy nieprawidłowo uznał, że pozwana winna wykazać, że pismo zawiadamiające powoda o adresie do korespondencji dotarło do powoda. Pozwana bowiem do pisma, datowanego 26 listopada 2015r. o treści zawierającej prośbę o kierowanie korespondencji w sprawie kredytu z 17 marca 2014r. na wskazany adres, inny niż wskazany w umowie, dołączyła dowód nadania do powoda przesyłki poleconej z dnia 27 listopada 2015r. Powód z kolei nie zaprzeczył, by przesyłkę otrzymał i nie twierdził, że przesyłka z 27 listopada 2015r. zawierała inne pismo, niż przedstawione przez pozwaną. W tych okolicznościach przyjąć należało, że powód został prawidłowo zawiadomiony przez pozwaną o adresie do korespondencji. Nie ulega wątpliwości, że pisma powoda kierowane były do pozwanej w 2016r. na adres wskazany w umowie (ul. (...)) a nie na adres dla doręczeń (ul. (...)). Nie było także sporne, a nadto wynikało z dołączonych kopii dowodu doręczeń, że wezwanie do zapłaty z 29 sierpnia 2016r. odebrał w dniu 6 września 2016r. mąż pozwanej B. B., a także mąż pozwanej odebrał kierowane do pozwanej pismo o wypowiedzeniu umowy kredytu (pismo z 14 listopada, odebrane 18 listopada 2016r.). Zgodnie z art. 61 § 1 k.c. „oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią.” Zgodnie z wykładnią art. 61 § 1 k.c. dokonaną w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2017r. w sprawie II CSK 209/16, którą Sąd Apelacyjny w pełni podziela, „sam fakt, że pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zostało wysłane na inny adres niż wskazany w umowie nie oznacza, że oświadczenie to nie zostało skutecznie złożone jego adresatowi. Dla przyjęcia, iż oświadczenie woli zostało złożone innej osobie istotna jest chwila dojścia treści tego oświadczenia do wiadomości adresata.” Pozwana nie twierdziła, że nie otrzymała pism od powoda, które odebrał jej mąż. Przyjąć zatem należało, że odbierający jako dorosły domownik (zgodnie z art. 37 ust. 2 pkt 3a ustawy z 23 listopada 2012r. Prawo pocztowe t.j. Dz. U. 2018 poz. 2188) mąż pozwanej przekazał jej kierowaną do niej korespondencję, a zatem treść oświadczeń powoda o warunkowym wypowiedzeniu umowy i o wypowiedzeniu umowy kredytu doszła do wiadomości pozwanej.

Zajęte przez Sąd Okręgowy stanowisko o skuteczności dokonanego przez powoda wypowiedzenia umowy kredytu udzielonego pozwanej jest prawidłowe, mimo częściowo błędnej i niepełnej argumentacji przedstawionej w motywach zaskarżonego wyroku.

Prawidłowo, wbrew zarzutom apelacji, ustalił również Sąd Okręgowy wysokość i wymagalność dochodzonego roszczenia, która wynika z wyciągu z ksiąg powodowego banku, a także z historii rachunku bankowego pozwanej. Należy także ponownie podkreślić, że zasadność, wysokość i wymagalność dochodzonego roszczenia pozwana kwestionowała jedynie w świetle odmiennej oceny skuteczności dokonanego przez powoda wypowiedzenia umowy.

Zgodzić można się z zarzutem apelacji, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku wykazuje mankamenty polegające na niepogłębionej analizie ustalonych okoliczności (w zasadzie bezspornych), jednak uzasadnienie Sądu Okręgowego spełnia wymogi z art. 328 § 2 k.p.c. i mimo naruszenia art. 6 k.c. przez przypisanie pozwanej obowiązku dowodzenia, że jej przesyłka polecona dotarła do adresata, zaskarżony wyrok w pełni odpowiada prawu.

Apelacja pozwanej jako bezzasadna, podlegała zatem oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c.

SSo del. Tomasz Tatarczyk SSA Małgorzata Wołczańska SSA Elżbieta Karpeta